

Praca dyplomowa inżynierska

Hydrożelowe powłoki do zastosowań medycznych

Autor: Aleksandra Golik

Nr albumu: 277540

Promotor: dr inż. Beata Butruk-Raszeja

Opiekun pomocniczy: mgr inż. Aleksandra Kuźmińska

Rok akademicki: 2018/2019

Wprowadzenie

W dzisiejszych czasach choroby sercowo-naczyniowe są chorobami o największej zachorowalności, często kończące się śmiercią. Z tego powodu powstaje duże zapotrzebowanie na materiały, z których można tworzyć implanty oraz protezy naczyniowe. Materiały te powinny być w pełni biogodne i hemozgodne. Protezy są wykonane najczęściej z dektronu, torlenu lub politetrafluoroetyleny. Naukowcy poszukują obecnie innych materiałów, które pozbawione byłyby niepożądanych skutków. Obiecującym materiałem okazał się poliuretan – jest on biogodnym polimerem, wytrzymałym oraz elastycznym. Niestety, materiał ten w kontakcie z tkankami staje się bardzo trombogenny, przez co powoduje powstawanie zakrzepów. Obecnie szuka się metod modyfikacji i pokrycia warstwy poliuretanu aby wykorzystać jego dobre właściwości jednocześnie hamując niepożądane działanie. Dobrym materiałem do pokryć poliuretanu może być powłoka hydrożelowa.

Cel i zakres pracy

Celem niniejszej pracy było wytworzenie cylindrycznych struktur z dwóch rodzajów poliuretanu z wykorzystaniem metody inwersji faz. W następnym kroku powierzchnia poliuretanu była modyfikowana poprzez wprowadzenie warstwy hydrożelu z zastosowaniem reakcji Fentona. Powierzchnię zmodyfikowaną hydrożelem analizowano stosując skaningowy mikroskop elektronowy.

Część teoretyczna

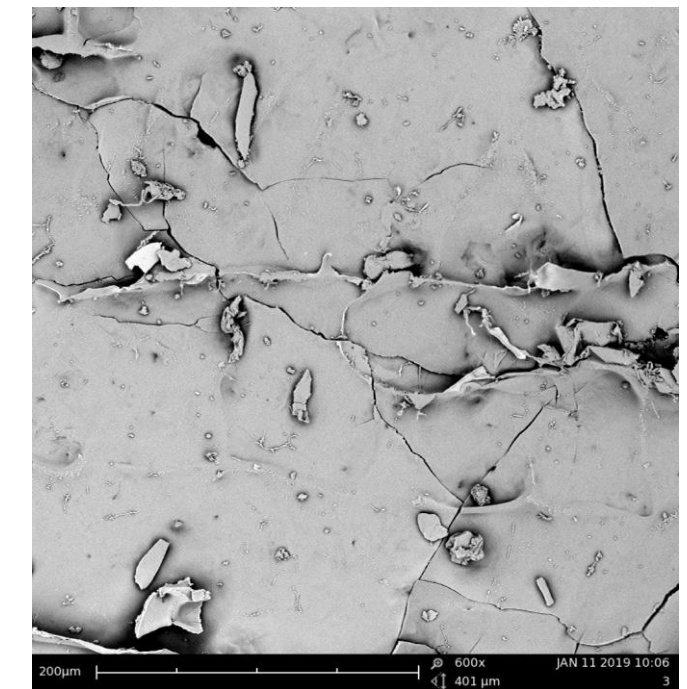
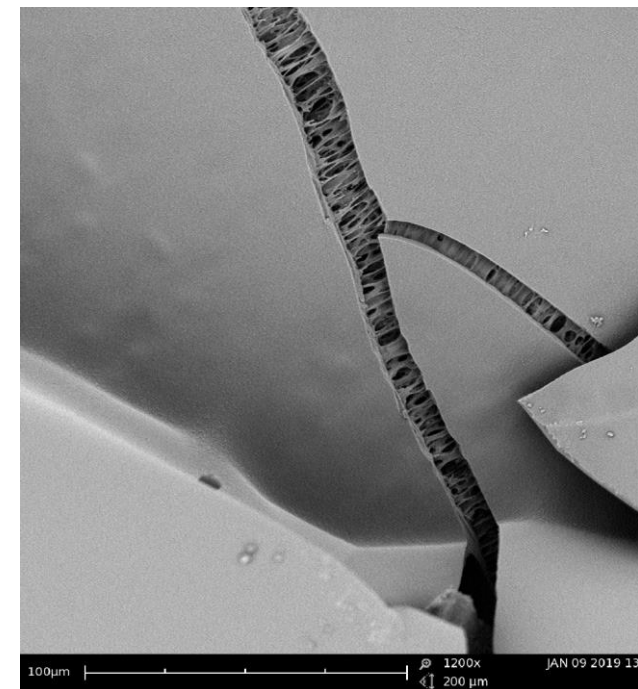
Przedstawiono dane na temat biomateriałów, a w szczególności poliuretanów. Omówiono różne metody modyfikacji powierzchni. Następnie zaprezentowano informacje na temat hydrożeli i ich pokryć.

Część doświadczalna

Badano dwa poliuretany, Chronoflex C75A i C75D AdvanSource Biomaterials, w stężeniu 20% (w/v w DMAC). Struktury wytworzono przy użyciu metody inwersji faz., stosując jako nierozpuszczalnik 60% roztwór etanolu w wodzie. Powierzchnię otrzymanych cylindrycznych struktur zmodyfikowano stosując OPIS. Zmodyfikowane materiały pozostawiono zanurzone w wodzie na noc w cieplarni w 37°C. Analizę powierzchni zmodyfikowanego poliuretanu dokonano z użyciem skaningowej mikroskopii elektronowej SEM.

Wyniki

Poniżej przedstawiono przykładowe zdjęcia SEM otrzymanych materiałów.

Wnioski

Wykazano, że modyfikacja powiodła się, czego dowodzą zdjęcia SEM materiałów. Widać na nich gładką powierzchnię liofilizowanego hydrożelu. Pojawiające się pęknięcia wynikają z procesu suszenia – otrzymane struktury są sztywne i podatne na uszkodzenia mechaniczne. Wyniki jednoznacznie pokazują, że we wszystkich badanych próbkach poliuretan został pokryty warstwą modyfikowanego hydrożelu. Udało się wprowadzić hydrożelowe pokrycie na struktury z dwóch rodzajów poliuretanów, które znacząco różnią się elastycznością.